

కథా సంగ్రహము.

అహోబిల ప్రాంతంలోని చెంచుబాటికి కులపెద్ద, అహోబిల నరసింహునకు పరమభక్తుడు అయిన శిఖినాయకుడు కొడుకుకోసం ఆశీస్తే స్వామికూతురిని ప్రసాదిస్తాడు. ఆ పిల్లను స్వామిపాదాల మందర పడెసి శిఖినాయకుడు తీసికొమ్మంటాడు. "ఆ పిల్లను నేనే పరిగ్రహిస్తాను. అందాక నీవు పెంచుతుండమని" ఆశీరవాణి అజ్ఞాపిస్తుంది. ఆ అజ్ఞకు బద్ధుడై శిఖినాయకుడు ఆ పిల్లకు చెంచు లక్ష్మి అని పేరుబెట్టి నరసింహ స్వామిమీద భక్తిని ఆమె మనస్సులో నాటి, ఆమెను మొగపిల్లవాడులాగ పెంచుతాడు.

అలా అజ్ఞ యిచ్చిన ఆ శరీరవాణి వైకుంఠంలో ఆదిలక్ష్మితో శయ్యామందిరంలో ఉన్న మహావిష్ణువు. ఆదిలక్ష్మి యీ మాటవిని అనుమానం పడుంది. సరిగ్గా సకాలానికే అక్కడకు విచ్చేసిన నారదుడు ఆదిలక్ష్మితో రగుల్కొంటున్న మంటలో ఆజ్యం పోస్తాడు.

చెంచులక్ష్మి మగవాడి లక్షణాలతో పెరుగుతూ ఎవరిని లెక్క చేయదు. నారదుడు యీ సంగతి మహావిష్ణువుకు ఎరిగిస్తాడు. మహావిష్ణువు చెంచువేషంలో, చెంచు నరసింహుడనే పేరుతో, అడవిలో, బంటరిగా వేటాడుతున్న చెంచులక్ష్మితో ముఖాముఖీ తారసిల్లుతాడు. ఆయన సామాన్య మానవుడనుకొని చెంచులక్ష్మి అటలు పట్టిస్తుంది. లీలా మానుష విగ్రహులు సమయానికి తగినట్టు నాటకమాడి చెంచులక్ష్మిలోని ప్రణయ దీవబంతువులను కదుపుతాడు.

నారదుని పాహాహిత్యం క్రింద చెంచులక్ష్మి చెంచునరసింహులు పెండ్లి చేసుకొంటారు. కొండల్లో, లోయల్లో, గుహల్లో, ప్రకృతి కాటపట్టయిన అన్ని రంగభూముల్లో ప్రేమ సయ్యాట లాడుతుంటారు.

వీళ్లిద్దరూ యిట్లా ఉంటే అనుమానంలో కుమిలిపోతూన్న ఆదిలక్ష్మి, స్వామికి తనకూతురినిచ్చి తనమాట నిలుపుకొనాలని ఎంకో ఆశతో ఉన్న శిఖినాయకుడు ఏమయ్యేట్లు!—

ఈ రసవత్తరమైన గాథను తెరమీద చూడండి.

తా గా గ ణ ము

నాగయ్య	... శిఖనాయకుడు
నారాయణరావు	... మహావిష్ణు
కమలాకోట్టి	... చెంచులక్ష్మి
ఋష్యేంద్రమణి	... ఆదిలక్ష్మి
లంకా సత్యం	... రామన్న
గరుడ	... నారదుడు

*

వర్ణనలు :	ఛాయాగ్రహణం :
యస్. సోందరరాజన్	జితేష్ బెనర్జి

శబ్దము :	కథ, మాటలు, పాటలు :
డిన్సా కె. అహోబి	సముద్రాల రాఘవాచార్య

*

ప్రొడియో : న్యూ టోన్, మదరాసు.

ఆంధ్ర రేఖానికి డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

చామ్రయా టాకీస్, బెజవాడ.

షాంబులు.

1) ✓ శ్రీనామకృడు.

ఇంతకన్న నాకేది భాగ్యమా | నా నోముల్లెట్ల ఫలియించెదా || (ఇంత)
 కాదుకూడవన్న సూతురీ నోపని | ఆవిదేవుడే నాకల్లు డానట || (ఇంత)
 మానవాలి కకలేని పదవి-నా | కోనగితివో-అహోబిలా
 ఆమేమి నీనుచో జులగతి | లక్షీ వరసింహా శైజై
 శైజై లక్షీ వరసింహా | అహోబిలా వరసింహా
 కకక కకపమాన వరసింహా | వరసింహా వరసింహా
 శైజై లక్షీ వరసింహా-అహోబిలా వరసింహా

(శైజై)

2) ✓ నారదుడు.

కమలా నాధా-జగన్నాథా | కమలా మోహనా || (కమ)
 కమలభవాత్పరకమలా | కమల నిలయ మృదయామృత సేవిత
 విమల చందా భవతఃకా | కమలాలయ దుహస కాముది
 ముచుచు ముఖకమలా || (కమ)

3) ✓ ఆదిలక్ష్మి.

అతిభాగ్య శాలి నాథీ | పతిచూడ కమల పూజానీ (అతి)
 కలుగు నీదశలేనిది పోక | చెప్పుని చేవిడకా
 వలవి ప్రీయనిచేసలపించుకొనే | కులుకులాడి బ్రతుకేకృతిగా (అతి)
 తన మననే పతి కొలువుకూటమై | తానే కూరిమి వలపు బోటియై
 తనకను సన్నలే శాసనములుగా | మనగల సతియే పతిగా (అతి)

4) ✓ చెంచులక్ష్మి.

ఏలుకోవయ్యా ఓలలేకా, మమ్మెలుకోవయ్యా
 రేలుపనలు చెల్లగా మమ్మెలుకోవయ్యా
 బాటలోకానీ-ఏవెటలోక్కా, లోటుపొటును కలుగనీక
 సోయగోటులు తొలగనీక

(ఏలు)

5) శిఖినాయకుడు.

నీదే భారముగాదా-దేవా | తోడునీడ నీవేగాదా
పెంచేవరకే పితరులమాట | పెరిగే పాటికి గొనరాదా
చనియె పొలానికి వేటాడగనీ | ఉనికిమాచుకొని ఒంటరిగా || (నీదే)
ఎరుగదు మాటలలో మర్మము | ఎరుగదు నైజములోకపుతీరె
వెరువదు పంతాలకు ఏగతి | కరుణించెదవో కలగు నాడుమది || (నీదే)

6) మహావిష్ణు.

అడది ఆడదే, ఆడనేర్చి వేటాడనేర్చినా—
సొగసువాడు దరిచేరి-చగలుచూపి, లోవపురేపి-బెగడుమాపి
చేయివేసేవరకే, మగువల మగసిరికాదా-అపైనా (ఆ)

7) ఆదిలక్ష్మి.

నిజమాడుదాన నీదానా, నినుమ్ముమనేదానా (నిజ)
ననుమీరిన నెరజాణ, నినుమించిన దొరనేగానా
మనలోనా మనవలపులోనా, గొనజాలరు పాలెవరైనా
నిజమాడుదాన నీదాన (నిజ)

8) చెంచులక్ష్మి.

కనిపించితినా ననిసింపక, కనికరించినావా యీ లీలా—
మాలిమి మీరా మాలతి వూలా, మాలలోనగినా నేమో
తొలిబామున ఏ పూజచేసినా
ఫలమో నాకీటు దొంకినావుగా— (కని)

కన్నులారగ కన్నారా, నిన్నుమరువగ నేరమీరా-నే
నన్నెన్నటికిని విడువకుమా
నా పెన్నిధానమా - నరసింహ (కని)

9) నారదుడు.

కమలానాధా-జగన్నాథ, కమలభవార్చితపదకమలా (కమ)
కమలాదేవిని పరిభవించగా, సమయము నేటికి దొరికెనుగా
కమలాపతియే సూత్రధారిగా, నాటక మిక్క నేనాడింతునుగా (కమ)

చెంచు లక్ష్మి ఓ చెంచు నరసింహుడు.

(10) ✓ చెంచులక్ష్మి.

మధురముగా - ఆహా - మధురముగా
యీ జీవనమే మధురముగా —

చెంచు నరసింహుడు;—

ఈ జీవనమే మధురముగా

నరసింహుడు ఓ చెంచులక్ష్మి;—

మధురముగా .. ఎంతో మధురముగా

చెంచులక్ష్మి;—విరి! విరియని పువ్వులలో

తెరకీ తేనియ మధురముగా

చెంచు నరసింహుడు —

పొరలేని మనసులలో పొరలు ప్రేమ మధురముగా

చెంచులక్ష్మి;—

పొరలేని మనసులలో పొరలు ప్రేమ మధురముగా

చెంచులక్ష్మి ఓ చెంచునరసింహుడు:—

మధురముగా ఎంతో మధురముగా

చెంచులక్ష్మి;—నడపుదమా—

చెంచు నరసింహుడు:—నడచు సుమా—

చెంచులక్ష్మి:—మన లీల యిటులే సదా నడపుదమా

చెంచు నరసింహుడు:—మన లీల యిటులే సదా నడచు సుమా

చెంచులక్ష్మి:—సిలగ్నేయై మనవలపే జాలుకొనేనా.

చెంచు నరసింహుడు:—విరినావై మనబ్రతుకు సాగించనే నేను

చెంచులక్ష్మి:— జల జలా—

చెంచు నరసింహుడు:—గల గలా—

చెంచు నరసింహుడు ఓ చెంచులక్ష్మి:—

జాలుకొనే వలపు సోన సాగిపోదమా

చెంచు నరసింహుడు:—గాలిరాలు తిని కాలము గడిపే

పులుగుల చంపుట పాపముగా

చెంచులక్ష్మి :—ఫలములవలనే పులుగుల తినుట
కులమున కలవాటే, మా కులమున కలవాటే

చెంచులక్ష్మి :— రాజా—

చెంచు నరసింహుడు :—రాణి—

చెంచులక్ష్మి :—

ఎవరికోసమో యీ ఉద్యాల - ఎవరు వేసిలో రాజారాజా

చెంచు నరసింహుడు :—

ప్రేమ జీవనులకీ వనదేవీ ప్రేమవేసినే రాణి రాణి

చెంచులక్ష్మి :—మింటికి మంటికి జంటకుదురునా రాజా

చెంచు నరసింహుడు :—

మిన్న మన్న మనవలపు జ్యోతితో చెన్నుమీరునే రాణి

చెంచు నరసింహుడు :—జోజో—జోజో—జోజో రాజకుమారి

జోజో—చెంచుల రాజకుమారి

చెంచులక్ష్మి :—జోజో జోజో *జోజో రాజకుమారి*

చెంచుల రాజకుమారి జోజో

చెంచు నరసింహుడు :—

మనకు కలిసిన మనలో మనకే భేదము లేదుకదా—చెంచిత

మనకే భేదము లేదుకదా

చెంచులక్ష్మి :—మనకే భేదము లేదుకదా

చెంచులక్ష్మి & చెంచు నరసింహుడు :—

మధురముగా యీ జీవనమే మధురముగా

ఆదిలక్ష్మి & చెంచులక్ష్మి.

(11) ఆదిలక్ష్మి.

పోతె కదలి పలుగాకీ, పోపోవె, కదలి పలుగాకీ
నిలబోకు మరల కనరాకునాకు

(పో)

శంఘలక్ష్మి :—మరియాద గాదు వినుమా
వినుమా - కనుమా
త్వరపడకు దురుసు పలుకాడ నీకు (మరి)

అదిలక్ష్మి :—అహా !

శంఘలక్ష్మి :—ఉహూ !

అదిలక్ష్మి :—ఓసి నా కెదురాడెదవే

శంఘలక్ష్మి :—నీ సవతిని నే కానటనే

అదిలక్ష్మి :—మందుబెట్టి నా మగని మనసును
మార్చిన సవతిని నీవేనా

శంఘలక్ష్మి :—మగని రొమ్ముపై మడిక వేసుకొని
దిగవా మందులమహిమో—నా

అదిలక్ష్మి :—అడవులలో నీ ఆటలు చాలక
పెంటాడితివా వగలాడి

శంఘలక్ష్మి :—అవునే !

అదిలక్ష్మి :—ఓహో !

శంఘలక్ష్మి :—మగడుండగ కలవారలమరుగుట
మాకుల మెరుగదె వగలాడి

అదిలక్ష్మి :—పోవె కదలి పలుగాకీ (పోపోవే)

12. ✓ శిఖనాయకుడు.

ధన్వంతరానే నరసింహా । నా జన్మతం చెను రా కేవా (ధన్వ)

రాపసులేకనబాలిన ధూపము । చూచినాసురా నగసింహా

క్షణకాలము నీరూపము చూచిన । తనివివీరదో నరసింహా

కలకాలము నీ దర్శన భాగ్యము । కలుగజేయరా నరసింహా

న కరుణారసమే నాటికి నే । మరువబోసురా నరసింహా ॥ (ధన్వ)

390
అత్తలన సుఖము నీ
కలిమిని